

MARTTI LUTHERIN PERINTÖ IV

Väinö Hotti

(nettikuva)
MARTTI LUTHER

Teh.VHn

Martti Luther oli saksalainen munkki ja teologi, jonka opetukset käynnistivät uskonpuhdistuksen katolisessa kirkossa ja johtivat protestanttisen luterilaisen kirkkokunnan syntymiseen. Luther piti Raamatun kääntämistä latinasta kansan kielelle tärkeänä. [Wikipedia](#)

Syntyi: 10. marraskuuta 1483, [Eisleben, Saksa](#)

Kuoli: 18. helmikuuta 1546, [Eisleben, Saksa](#)

LUTHER JA USKOVA

On vaikeaa ajatella Raamattuun syvällisemmin paneutuvaa uskovaa, joka hylkäisi Lutherin. Puutteistaan huolimatta Luther on mainio opettaja kaikille uskoville. Tätä todistaa mm. se, että Galatalaiskirjeen selitys on hyväksytty ”yli rajojen” kristillisissä piireissä. Tämä kirja käy uskonelämän perusteisiin. Se tuo selkeästi esille mm. **uskovan ja maailman välisen eron**. Kirjassa keskitytään keskeiseen vanhurskauttamisoppiin. Meidän ajassamme tuot oppi on pitkälti unohdettu. Tänäpäin jokainen tulee autuaaksi ”omalla uskollaan”. Toinen yleinen ajatus lienee: ”Kaikki pääsevät taivaaseen!” Lutherin polttava kysymys oli: ”**Kuinka minä löytäisin armollisen Jumalan?**” Vanhurskauttamisoppi oli vastaus tähän kysymykseen.

TORNIKOKEMUS

Tornikokemuksen aikaan Lutherin työhuone oli luostarin tornissa. Ajankohta on edelleenkin kiistanalainen.

Tämän kokemuksen myötä **Luther syntyi uudesti:**

”Tornikokemuksella on ollut Lutherin elämässä niin käänteen tekevä merkitys, että sitä on voitu verrata Paavalin Damaskon-elämykseen” (Kares, Luther, s.349).

Tämä johti Lutherin teologisesti aivan uusille urille:

*”Silloin tunsin itseni **suorastaan uudestisyntyneeksi**, ja uskoin astuneeni avatuista porteista paratiisiin” (mt.s.353).*

”Ilmeistä on, että tornikokemus on ollut aivan yht`äkkinen murros ja selvyteen pääseminen. Uusi tieto on yllättäen vallannut Lutherin sielun” (367).

*”Sinä hetkenä uuden elämän voima tulvehti hänen rasittuneeseen sydämeensä. Hän tunsii itsensä **kokonaan uudestisyntyneeksi**. Paratiisin suljetut portit avautuivat hänen ikävöivän katseensa edessä. Koko Raamattu kirkastui aivan kuin uutena ja toisenlaisena kuin ennen” (371).*

*”Moni kilvoitteleva sielu Lutherin jälkeen on tavallaan joutunut kulkemaan saman ahdistusten tien ja **tekemään saman ihanan löydön**” (373).*

*”Luther joutui siltä kohdalta vähitellen tuohon uuteen näkemykseen: **simul iustus et peccator**, samalla kertaa vanhurskas ja syntinen. Se on tila, missä kristitty jatkuvasti, joka päivä elää: kadotettu ja tuomittu, mutta Kristuksessa armahdettu...Tämän ´uuden` vanhurskauttamisopin yksinkertaisena ja valtavana sisältönä oli ´**sola fide, sola gratia, solus Christus`**, pelkkä usko, pelkkä armo, pelkkä Kristus” (373,374).*

OMANTUNNON IHMINEN

Lutherilla oli johtotähtenään Jumalan sana ja sen valaisema omatunto.

*”Hän (Luther) **syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä**” (Kares, Luther, s.154).*

”Luther oli taistelijanakin ennen kaikkea omantunnon ihminen. Omatunto johti hänet taistelijan tielle, ja omatunto oli hänen vartijansa siinä

jokapäiväisessä sodassa, miksi hänen elämänsä muodostui. Yrjö Alanen sanookin kuvaavasti, että **omatunto on ollut inhimillisesti katsoen Lutherin kohtalona**. Katseltaessa hänen vaelluksensa viittamerkkejä havaitaan, että **omatunto johti hänet tielle, missä hänestä tuli uskonpuhdistaja**. Omantunnon velvoittamana hän naulasi teesinsä Wittenbergin linnankirkon oveen. Omatunto kielsi häntä peruuttamasta piirtoakaan totuudesta, mikä hänelle oli kirkastunut. Omatunto oli hänen tukensa Wormsin valtiopäivillä. Omatunto teki hänestä profeetan. Hän oli alusta loppuun asti omantunnon taistelija. Hyvä omatunto oli hänelle samaa kuin usko Kristukseen. Paha omatunto oli sen sijaan hänelle pelottava vihollinen. Hän on itse sanonut: *’Ei ole muuta niin suurta surun ja murheen syytä kuin syyllinen omatunto, joka on vaivattuna ja hädissään. – Ei mikään tuota sellaista tuskaa ja murhetta kuin paha omatunto’* (167,168).

Luther vastasi maallisten tuomareiden häneen kohdistuviin syytöksiin Wormsissa (18.4.1521) – tässäkin hän vetosi omaantuntoon: *”Teidän Keisarillinen Majesteettinne pyytää minulta vastausta ilman sarvia ja hampaita. Minä tahdon siis antaa sellaisen. Minä en usko paaviin enempää kuin kirkolliskokouksiinkaan, sillä on aivan ilmeistä, että molemmat ovat usein erehtyneet ja antaneet itseään vastaan ristiriitaisia lausuntoja. Sen tähden olen kirjoittanut kirjani vain Jumalan sanaan ja omantuntoni vaatimukseen perustuen. Ellei minua kumota Jumalan oman sanan todistuksilla tai muilla selvillä ja ilmeisillä syillä, niin en voi enkä tahdo peruuttaa tai oikaista ainoatakaan kirjoittamaani sanaa. Sillä on väärin, vahingollista ja vaarallista tehdä mitään vastoin omantuntonsa vaatimusta. Jumala minua auttakoon! Amen”* (Hjalmar Holmquist, Martti Luther, s.76).

”Hänet julistettiin tosin Wormsissa huhtikuussa 1521 valtakunnankiroukseen, mikä merkitsi, että kuka tahansa sai ilman rangaistusseurauksia tappaa hänet” (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.46).

”Hänellä oli arka omatunto ja herkkä sydän, joka usein oli vapissut Jumalan kasvojen edessä” (Kares, Luther, s.217).

*”Hän ei osannut etsiä sivuteitä ja oikopolkuja, vaan **omantunnonihmisenä oli aina ehdottomuuden edessä**” (273).*

JUMALAN HULLU

”Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä” (1. Kor.1:26-29).

Luther oli oppinut mies, mutta hänelle olivat auenneet myös uskon näköalat. Raamatun jumalallinen viisaus meni maallisen viisauden edelle.

”Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset” (1. Kor.1:25).

*”hän tuntee, että hänen elämänsä **korkeimpia hetkiä ovat ne, kun Jumala oli ”tehnyt hänet hulluksi”**” (Kares, Luther, s.95).*

*”Kyllä Jumala auttaa` tai vastasi leikkisästi: **Jumala on hullujen holhooja`**” (155).*

*”Ja kuta viisaampia, oikeudenmukaisempia ja pyhempää ihmiset ovat Kristuksetta, **sitä en enemmän he vahingoittavat evankeliumia**” (Gal.kirj. sel., s.59).*

”En tahdo enää puhua tuon pedon kanssa, sillä on niin syvä katse ja kummallisia mietteitä päässä” (kardinaali Cajetanus). (Kares, Luther, s.90).

”Paavalikin sanoo evankeliumia ristiinnaulitusta Kristuksesta mm. ristin sanaksi ja tyhmäksi saarnaksi” (Gal. kirj. sel., s.275).

”Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset” (1. Kor.1:25).

KANSANKIRKON HUOLESTUTTAVAT NÄKÖALAT

Seurakunnan lämpötila

Kaikki indikaattorit näyttävät, että tilanne on lähes katastrofaalinen. Tärkein indikaattori on seurakunnan lämpötila. On menty ”pakkasen puolelle”. Miksi silmät ovat sokeat näkemään tätä kirkon suurinta ongelmaa?

(nettikuva)

NILS FREDRIK WISLÖFF
16. 8. 1904 - 17. 9. 1986

*”Jos halutaan saada selville seurakunnan hengellinen tila jollakin seudulla tai koko maassa, ei kannata katsoa kirkossa kävijöiden määrää, ehtoollisvieraiden luku, uhrilahjojen suuruutta, kokousten ja jumalanpalvelusten paljoutta - vaan **on mentävä uskovien joukkoon ja asetettava lämpömittari pyhien yhteisöön**”*

(Fredrik Wislöff, Minä uskon Pyhään Henkeen, s.94).

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

(nettikuva)

*”Kun kuuluisa Titanic laiva lähestyi jäävuorta, johon törmääminen muodostui sen kohtaloksi, **elohopea lämpömittarissa alkoi nopeasti laskea**. Jäävuori uhoi kylmyyttä pitkien matkojen päähän”* (Jaakko Haavio, Käy yrttitarhasta polku, s.43).

JAAKKO HAAVIO
3.7.1904 – 27.5.1984

Jäävuori lähestyy

Antikristillinen jääkausi on lähestymässä; seurakuntien kylmyys kertoo tästä. Kristikunnan tilan voisi tänään kartoittaa näin: 1. Siperian kylmyys. 2. Hautausmaan hiljaisuus. 3. Kaikkien sota kaikkia vastaan. Ajassamme on paljon hengellistä liikehdintää, mutta aikain merkkejä ei tarkkailla!

”ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, **mutta aikain merkkejä ette osaa**” (Mt.16:1-3).

(nettikuva)

RMS Titanic oli White Star Line -yhtiön matkustajalinjalaiva, joka törmäsi neitsytmatkallaan 14. ja 15. huhtikuuta välisenä yönä 1912 jäävuoreen Pohjois-Atlantilla ja upposi vieden mukanaan noin 1 500 ihmistä. Laivan päällikkönä toimi White Star Linen kommodori Edward J. Smith. [Wikipedia](#)

KANSANKIRKKO - laiva on uppoamassa; tajuaako laivan miehistö tilanteen?

(nettikuva)

LASSE MARJOKORPI

*”Se (kansankirkko) on kuin raskaassa vesilastissa ajelehtiva sotalaiva, jonka päällystö käskee miehet pumppuihin, **mutta ei ryhty toimenpiteisiin laivan kyljissä ammottavien repeämien tukkimiseksi**” (Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, ss.10,11).*